

7 И имаха и мѧлко рѣбици: и нихъ като благослови, рече да слѣжатъ и тѣхъ предъ нихъ.

8 И гѧдоха, и насытихася: и вдигнаха артисали те комѧте, седмь кошници.

9 И бѣха онѧ шото гѧдоха до чѣтври хѧладш: а послѣ ги ѡпѣсти.

10 И ѧвѣе вѣзе въ гемѧта съ оученици те си, и дойдѣ въ странѣ те Далманѣ-юански.

11 И излѣзоха фарисѣи те, и фанѧха да се препиратъ съ него, и искаха знаменѣе ѡ него, и искѣша ваха го.

12 И Исусъ като възвѣхна съ двѣхъ си, рече: защо тоѧ рѣдъ знаменѣе ище; истина ви говоримъ, защо не щѣ да се дадѣ на тоѧ рѣдъ знаменѣе.

13 И ѡстави ги, и вѣзе паки въ гемѧта; и замина ѡдодѧ.

14 И закравѣха да зѣматъ хлѣвъ оученици те мѧ: и нѣмаха съ себѣ си ѡсвѣнъ едѧнъ хлѣвъ въ гемѧта.

15 И зарѣчеше имъ, и говореше: глѣдайте хѣбавш, чѣвѧйте се ѡ квасѣтъ фарисѣйски, и ѡ квасѣтъ ирѣдовъ.

16 И помышлѣваха помеждѣ си, и говорѣха: че хлѣкове не зѣхмѣ.

17 И като раздѣлѣ Исусъ тоѧ рече имъ: защо помы-

шлѣвате че нѣмате хлѣкове; тоще ли ѡкаменѧло имате срдцѣ то си:

18 Очи имате, и не видѣте, и оуши имате, и не чѣете; и не помнитѣли;

19 Когато преломѣхъ петъ тѣ хлѣкове на петъ тѣ хѧладш человекѣщ, колко кошша пжаны съ комѧте вдигнахте: и рѣкоха мѧ: дванадѣсѧтъ.

20 И когато разломѣхъ седмь тѣ хлѣкове на чѣтври тѣ хѧладш, колко кошници пжаны съ комѧты вдигнахте; а онѣ мѧ рѣкоха: седмь.

21 И говореше имъ: каквѣ не раздѣвѣате;

22 И дойдѣ въ Вифсаѧда: и привѣдоха мѧ едѧнъ слѣпецъ, и молеха го да мѧ се прикосне.

23 И като фанѧ за ржѧта слѣпшатъ, извѣде го вжнъ изъ село то: и плюна на очи те мѧ, и тѣри си ржцѣ те на него, и пѣташе го, да ли види нешо.

24 И като поглѣдна, говореше: видимъ человекѣщ те, като джвѣта че ходатъ.

25 И послѣ пакъ си тѣри ржцѣ те на очи те мѧ, и направи го да проглѣдне: и оуправѣсе, и видѣ ѡснѣ сичко.

26 И прати го въ кжѣта мѧ, и рече мѧ: нито въ се-